

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1460. usque ad annum 1478

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118332

§. 110. Leges in conclavi præscriptæ, & a Papa juramento firmatæ

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66459](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66459)

Sæcul. XV. foror erat. Hunc idem Pontifex primo
A.C. 1464. Archidiaconum Bononiensem, ac de-
 mum Episcopum Cerviensem in Roman-
 diola renuntiavit, præterea inter Proto-
 notarios Apostolicos eundem illis accen-
 suit, qui *Participantes* vocantur, postea
 vero Anno millesimo quadringentesimo
 quadragesimo Cardinalem creavit, &
 Calixtus III. illum legatione in Campa-
 nia Romana decoravit. Nonnulli refe-
 runt Auctores, quod neo-electus Ponti-
 fex facile ad lacrimas flecti potuerit, at-
 que ideo nonnunquam, cum precibus, va-
 lidisque rationibus, quod diceret, aut
 juberet, consequi non posset, ad incli-
 nandos animos lacrimas addiderit. Hanc
 ob rem Pius II. Pontifex illum *Mariam*
pietissimam interdum appellabat. Cete-
 ra Vir erat formæ elegantia, ut jam me-
 minimus, ac animi celsitudine nemini se-
 cundus, præterea in omnibus rebus ma-
 gnificentiam & splendorem adhibere stu-
 debat.

*Ambros. de
 Vignate
 orat. ad
 Paul. II.*

§. CX.

*Leges in Conclavi præscriptæ, &
 a Papa Juramento firmatæ.*

Statuta vero in Conclavi a Cardinalibus
 præscripta, quæ Neo-electus Ponti-
 fex jurejurando firmaverat, præcipuæ
 erant: ut inchoatam expeditionem in
 Turcas.

Turcas prosequeretur: corruptos Romanæ Curiae mores ad veterem disciplinam restringeret: Concilium generale intra triennium convocaret: Cardinalium numerum ultra viginti quatuor non augeret, nec quemquam nondum expleto trigesimo ætatis anno assumeret, aut qui præter juris Pontificii & civilis prudentiam in sacris literis versatus non esset. Præterea sancitum, ne plures quam unicum de cognatione sua præfatis dotibus ornatum ad purpuram eveheret: de Episcopatum regimine non nisi in consistorio deinceps decerneret, nec jus ad illos nominandi ulli omnino concederet, nullum Episcopum aut Abbatem ad solas Principum preces sede sua pelleret; nec Cardinalem damnaret, aut ejus bona occuparet, nisi juxta juris, & sacrorum Canonum præscripta: Patrimonium Ecclesiæ non distraheret, bellum nullum susciperet, aut foedus iniret cum Principibus, nisi de consensu sacri Collegii: Testamenti condendi libertatem Curiae Romanæ subditis permetteret: Vestigalia, nec nova induceret, nec vetera augeret: Nulli Principi decimas de Clericorum bonis sine urgentissima ratione concederet: Provinciarum Rectoribus iudices daret, quibus administrationis ac rei gestæ rationem reddere tenerentur, denique statutum, ut quotannis bina vice

Car-

Sæcul. XV. Cardinales seorsim convenirent, ac agnoscerent, an præfatæ leges debite servarentur: si vero eas fuisse neglectas deprehenderent, Pontificem sui officii admonerent, eumque ad observanda hæc statuta hortarentur.

§. CXI.

Papa has leges observare renuit.

Verum cunctas hæc leges ad effectum deducere, haud exigui moliminis res erat. Paulus, quamvis eas non solum ut Cardinalis, sed etiam ad supremum Pontificatus apicem evectus iurejurando firmasset, nihilominus illas violare haud dubitavit, non tam propria voluntate, quam præcipue aliorum instigatione inductus. Erant enim inter ejus Ministros duo Prælati doctrina ac dexteritate per celebres, Stephanus Ecclesiæ Mediolanensis Archiepiscopus, & Theodorus Tarvesinus Antistes. Hi cum Cardinalatum immoderatus ambirent, ac hisce legibus eorum cupiditati viam præcludi ægre ferrent, Pontifici suggerebant, indignum esse, quod Vicarius Christi ejusmodi hominum statutis, quæ eidem præscriberentur, subjiceretur. Cum igitur Pontifex jurium suorum ac privilegiorum oppide tenax esset, faciles horum suasionibus aures commodavit: novasque perinde